Nro 55.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 11. LIPCA 1803. ROKU W SOBOTĘ

z Poniewieża 4 Lipca

Dnia dzisieyszego XX. Piarowie po skończeniu zwyczaynego Nabożeństwa, odprawili uroczyście Ceremonie poświęcenia Pierwszego Kamienia na Mury swego Kościoła. Wprzytomności licznie zgromadzonego Obywatelstwa do rzucenia pomienionego Kamienia zaproszony został WJP. Mateusz Meysztowicz Półkownik BWLitt: Jako nie ustaúnie Dobroczynne Swiadczenia okazuiący XX. Piarom Poniewiezkim. Cały Sąd Ziemski i Grodzki, oraz Domy JWW Straszewicz ow Szuksztow, Wereszczyńskich, Bystramow, do uczestnicwa tego Założenia zostały uproszone.

z Petersburga VS. 30. Czerwca.

W artylleryiskich regimentach podług urządzenia nowego umieszczeni będą: w 1 regimencie: Półkownik Kudriawcow, Podpółkownik Bermetiew, Majorowie, Gorgoli, Tworogow, Wasilew, Kozłowski, Glinka, Ławrow. W 2. regimencie. Półkownik Kutaisow, Lewenstern, Mokridin. Kireiew, Eril; Majorowie Daniłow, Dawiew, Brimmer. W 3 regimencie. Połkownik Sievers, Bastian; Majorowie: Niepieicin, Sigizmund Fokotow, Juszkow, Hein W 4. regimencie: Półkownik Efimow Podpółkownik Banner, Filkenberg, Majorowie: Zeleznikow, Bogusławski, Witowtow. Mitrofanow. W 5. regimencie: Półkownik Jawlew, Podpołkownik Czerepow, Majorowie: Ansio, Gine, Fiedorow, Drukowcow, Dawidow W 6. regimencie: Półkownik Durasow, Gastfer, Bucholtz, Nilus, Majorowie: Plotto, Jwanow Gildenhof W 7 regimencie: Półkownik Baratsiew, Achwerdow, Klot-Jurgensburg; Podpółkownik Klot-Jurgensburg; Majorowie. Martianow, Pirogow, Kindiakow. W 8. regimencie: Połkownik Meitens, Gogel, Mertens 2; Podpółkownik Głuchow, Lwow; Majorowie: Chotiajew, Arapetow W 9. regimencie: Półkownik Bellegarde, Szewirew; Podpołkowuik Argun; Majorowie: Braams, Bołotnikow, Łychaczow, Woieykow. W 2. batalionie artylleryi konney, Połkownik Nowak 1.

General Adjutant Wasilczykow naznaczony Szefem Achtyrskiego półku huzarew na mieysce Generał Majora Borczugowa. J. I. Mość raczył oświadczyć ukontentowanie. Admirałowi Chanikow za porządek w Cronsztadzkim porcie; Admirałowi Tet za szykowność eskadry iemu powierzoney; Kapitan Kommandorowi Greigh za prędkie uskutecznienie zleconey roboty; Półkownikowi Sitman, Podpółkownikowi Pietrow za porządek batalionu garnizonowego leib-gwardyi, i Cronstadzkiego. Kommissoryatskiego etatu Generał Major Liapunow uwalnia się od służby z rangą Aktualnego Konsyliarza stanu. Oświadczono ukontentowanie. Szefom Narwskiego półku dragonii Generał Majorowi Portniagin, 9 półku strzelców Półkownikowi Ciechańskiemu za karność i porządek u nich znaleziony przez Inpektora Generała Lieutenanta Ciciaoowa.

z Wiednia 7. Lipca.

Ponieważ woyska Cesarskie w roku terazznieyszym do obozów zgromadzać się iuż nie maią, Arcy Xiąże Karol z kilko wybranemi Generałami zwiedzać wkrótce będzie niektore Monarchii Prowincye dla ćwiczenia regimentów. — Rapporta coraz przychodzą smutnieysze o szkodach poczynionych na polach przez deszcze i rzek wylewy.

z Londynu 28. Czerwca.

Nie mamy iuż nadziei, ażeby Mocarstwa lądowe pośrednictwem swoiém nas i Francuzow zkłoniły do ugody; negocyacye zdaią się zerwane; kray pełen woienney wrzawy; gotuiemy się do odporu przeciw naiezdnikom, chcąc wprzód w domu być bezpieczni, niżeli pomyślemy o napadaniu osad i brzegów nieprzyiacielskich. Zołnierza iak naywięcey zaciągać kazano między goralami Szkockiemi, którym naywyższe pochwały dał w Parlamencie Xiąże Clarence. Admiralicya wiele statków lekkich uzbraia na zasłonę brzegów, gdy przed jesiennemi wiatrami okręta większe uchodząc na głębinę lub do portów, też brzegi odkryć będą musiały dla nieprzyiaciela. Rząd zamyślał woysko Hannowerskie, artylleryą, ammunicye do nas przeprowadzić; iuż do tego były gotowe statki w Nore i Yarmouth; nadzwyczayny pośpiech Generała Mortier pomieszał wszystko; gdy przyszła wiadomość o kapitulacyi w Suhlingen podpisaney, statki pomienione rozpuszczono. — Xiążęta Cambridge i Glocester wysiadaiąc na ląd w Yarmouth, przyimowani byli tryumfalnie od ludu i rycerstwa; pierwszy otrzymał rangę Generała Lieutenanta w woysku Angielskiem; patent ane datowany od r. 1798.

Poseł u nas Amerykański ostrzegł kupców narodu swego, aby żadnych ztąd toworów nie brali Angielskich, gdy do portów Francuzkich popłyną. Cierpi na tém handel nasz nieskończenie; potrwożeni są kupcy; nie obeydzie się zapewne po wielu mieyscach bez zamieszania, iesli woyna długo potrwa, a rękodzieła upadać zaczną. Do uyścia rzeki Elby posłano kilka fregat. Lord Hawkesbury doniosł Posłom zagranicznym, że ponieważ Francuzi pomienioną rzekę osiedli zabraniaiąc handlu wolnego w kraiu neutralnym, Król rozkazał uyście teyże rzeki nayścisley zamknąć dla wszystkich bez wyłączenia okrętow, co trwać będzie, dopóki nieprzyiaciel z swoiey strony nie oddali się od Elby tyle, ile potrzeba żeby wszystkie narody bezpiecznie po niey żeglować mogły, mianowicie zaś Anglicy w handlu swoim żadney przeszkody nie doznawali.

Pitt oddalił się do Bath dla kąpieli. W Parlamencie zganił postępowanie Minitsrów podczas negocyacyi; przygotowania dzisieysze do obrony kraiu pochwalił — Z Plymouth wiadomość przyszła, że nigdy na żadney z popprze-

dzaiących swoien razem nie widziano tak wiele statków zdobytych na nieprzyiacielu, ile iest teraz w pomienionym porcie naybardziey Batawskich które maią bogaty ładunek. Liczemy iuż do 3 tysięcy ieńców. Niektóre okręta neutralne uwolniono sądownie — Jak tylko Buonaparte wiechał do Calais, natychmiast kommunikacye z Anglią przerwane zostały. Nie tayno że w portach swoich ma tysiąc statkow płaskich do lądowania; moze uzbroić więcey; bo wyprawa przed iesienią przedsięwzięta być nie może; Cornvallis pod Brestem krążący został ostrzeżony, że flotta kupiecka od 70 żagiów pod zasłoną kilku statków zbroynych płynie z S. Domingo, Martiniki, Guadalupy; rozkazał więc uważać pilnie, ażeby rąk naszych nie uszła.

Konsul zgromadza woysko i flottę w Hollandyi, drugie w Dunquerque, Calais, Boulogne, Havre; inne w Cherbourg i Bresteńskim porcie. Jest podeyrzenie, że ostatnie zamyśla o podbiciu wysp Jersey i Guernesey; przeto Admiralicya załogę powiększyła do 5 tysięcy, wielu fregatom blizko brzegów krążyć kazano. W Brest maią Francuzi gotowe do żeglugi 23 liniowe — O rozruchach w Irlandyi wszczętych wątpliwe biegaią pogłoski — Poseł RPtey w Lisbonie Lannes miał oświadczyć Xiążęciu Brezylii Regentowi, że 25 t. Francuzow do Portugallii przybędzie dla osadzenia portów sposobem przyiacielskim; według inney powieści miał zapewnić, że neutralnemi zostać mogą Portugalczykowie — Fregata Resistance od 36 armat blizko przygórka S. Vincent zatonęła, lud wyratowano — W Liverpool sto korsarskich statków uzbraiać zaczęto — Jeżeli Buonaparte potrafi zcieśnić handel nasz i żeglugę na północnych morzach, w tym przypadku liczną flottę do ciaśniny Zund wyślemy — Papiery nasze zpadły do 54 procentów — W okolicy tey stolicy zgromadza się coraz więcey nayzaufańszych regimentów, które spokoyności postrzegać maią. Ku brzegom na osadzenie batteryi dział wiele posłano.

Z Madras i Calcutta donoszą, iż 20 Stycznia Generał Stuart naywyższy kommendant poiechał do Vellore, gdzie stanąć ma na czele armii wshodniey, która ztamtąd rusza ku brzegom Toombodra, uważać maiąc z bliska obroty Marattów, u których domowa woyna i wielkie zamieszania panuią — Miasto Londyn oprócz prawem nakazanych 3 tysięcy ludu, ofiarowało ieszcze 800 do milicyi; pierwsza to iest ofiara Oyczyźnie uczyniona w teraźnieyszey woynie; podobno inne miasta i Prowincye póydą za tym przykładem; dotąd oziembłość powszechna gorszyła dobrych obywatelów — Sidney Smith zabrał kilkanaście statków rybackich Francuzom blizko Calais — Jeńców naszych, iak sami piszą, dobrze traktuie nieprzyiaciel; żaden zamknięty nie iest; raz tylko w tygodniu stawić się powinni przed kommendantem miasta — W S. Domingo Generał Rocllambeau pieniędzy nie ma na żołd dla woyska. Góry i doliny są w ręku Murzynów; częste utarczki ztaczaią; Francuzi nakoniec w miastach zamknąć się musieli. Czekaią posiłków.

z Hamburga 9. Lipca.

Generał en chef Mortier, z Szefem sztabu armii Hannowerskiey Berthier, Generałem artyleryi Dulauloy, Generałem iazdy Nausouti, Adiutantem Konsulowskim Rapp, i Szefem Kommissoryatu Michaud przybył do naszego miasta. Ciekawość, czyliteż ważnieysze interessa ich tu zprowadziły, czas pokaże. Oddalenie się od armii Wodzów pokazuie, że rzecz z Hannoweranami zakończona. Wyznać iednak trzeba, że dotąd iak niewiadomo. Czekamy niecierpliwie urzędowych rapportów; wiadomości z listów prywatnych iedne drugim są przeciwne. Jedni donoszą, że Hannoweranie z honorem wyszli, w niewolę nie idą, żołnierze wszyscy na rok tylko urlaub otrzymaią, broń, konie, ammunicye, zawady obozowe złożywszy w Ratzeburg i Lavenburgu, gdzie pod strażą i dozorem stanow kraiowych zostać maią. W Xięstwie Lavenburgiem na załodze równa liczba Francuzów i żołnierzy Elektorskich będzie, Republikanci głośne pochwały Hannoweranom dawali, mówiąc iż biią się mężnie; na co przynaymniey nie zasłużyli w teraznieyszey rozprawie.

Taka kapitulacya wywracałaby z gruntu poprzedzaiącą w Suhlingen zawartą. Z drugiey strony donoszą, iż Generał Mortier z Feldmarszałkiem Wailmoden rozmowę miał na Elbie w statkach: do Francuzkiego Wodza przez omyłkę wystrzelił z armaty Officyer Hannowerski, szkodę w masztach i żaglach zrobił, lud został nietknięty; Mortier o to nawet skarżyć się nie chciał, ani żądał ukarania. Według teyże powieści, Hannoweranie wszyscy broń złożą, artylleryą ettc. wydadzą Francuzom; Officyerowie i żołnierze za woiennych brańców poczytani, służyć przeciwko RPtey nie powinni do końca woyny z Anglią zaczętey. W kraiu Lavenburgskim stanią Francuzkie garnizony, jakoż woyska nie mieszkaiąc przeprawiły się za Elbę, d 6. dniem wprzód kapitulacyą podpisano. W takiey niepewności czekać trzeba, co Mortier Ministrowi woiennemu o tém doniesie; jakie odmiany w armii Hannowerskiey, i kraiu przez nią dotąd zaiętym nastąpią.

z Hagi 3. Lipca.

Szef armii rezerwowey Desolles wyiechał z Osnabruck do Hannoweru; pospieszaią za nim wszystkie regimenta. U nas na Westfalskiey granicy kazano zgromadzić rezerwę drugą, która składać się będzie z 10 tysięcy. Według rachunku dokładnego, W. Brytannia liczy 900 tysięcy ludzi od 18 do 45 lat maiących, z których 50 tysięcy nowey milicyi losem wyciągnąć kazał Parlament. Dotąd same tylko woyska Batawskie strzegły brzegów Hollandyi północney; dziś kilka półbrygad Francuzkich tamże wysłano; batterye nad morzem dawne lepiey opatrzyć, nowych wiele założyć kazał Generał Victor. Regencya wysłała statek pocztarski do Anglii upominaiąc się o zwrócenie rybackich, które w Schevening zabrano; póki odpowiedź nie przyidzie, zabroniono rybitwom wychodzić na morze.

z Paryża 1. Lipca.

Nie ustaie gorliwość obywatelska w czynieniu ofiar na wyprawę Angielską. Departament Seine Oise dał million 200 t. franków, Gironde okręt od 80 armat Manche 750 t. Somme 350 t, Lys 400 t. Ourte 300. Eure 363 t. Wszystkie miasta portowe przyrzekły iak naywięcey statków płaskich, Belgickie 10. Rząd ich wiele buduie w Brest, w Cherbourg 150; te które służą do połowu stokfiszu w Terra nowa zakupiono. Nad to nic więcey donieść nie mamy; negocyacye przeniosły się ztąd do Departamentów północnych za Konsulem; przy nim są Ministrowie, do niego odsyłamy gońców przybyłych z zagranicy; Berthier wyieżdża do Bruxelles, gdzie ma być ostatecznie ułożona wyprawa do Anglii; pod Cherbourg zgromadzić kazano 60 t. żołnierza; w Hollandyi 40 t. pod S. Omer 100 tysięcy. Rybitwom naszym klęskę zadał nieprzyiaciel pod Calais; długo z niemi obchodził się spokoynie, zaręczał iż bezpiecznie mogą bawić się rzemiosłém; rybę nawet u nich kupował nie raz; nakoniec przychodzą rozkazy nowe z Londynu; Angielskie fregaty do 50 statków zgromadzonych ognia daią; za 14 brano, inne do portu wchodzą szczęśliwie.

Konsul w Amiens oglądał wszystkie rękodzieła; otoczony ludem niezliczonym; tu każdy mogł się przekonać, iak wysose poważaią rządcę swoiego Francuzi. Bawił godzinę całą w sukienney fabryce Dummy; wychwalił Kazimiry, nad które lepszych nigdzie nie zrobiono; równe pochwały odebrała fabryka axamitów Morgan i Delahaye. Naostatek stanowszy w Ratuszu widział porządnie rozłożone wszystkie produkta mieyscowych rękodzieł. Wieczorem nastąpiła bardzo wspaniała illuminacya. Na bramie Noyon iaśniała piramida, nad nią gwiazda; napis: Pokoy Amiens, r. 10. Temu co odrodził narod wdzięczni obywatele. W ulicy trois cailloux brama tryumfalna z napisem: chwała rządcy który myśli o uszczęśliwieniu powszechnem, miecz zwycięzki obrońca rolnikow utrzymuiących narod. Na drugiey tamże bramie. Lody, Campoformio; Marengo, Luneville; zwycięztwo dało nam pokóy lądowy. Amieus, Konkordat. Umiarkowanie i mądrość dały pokóy na morzu, przywrociły religią. Na innéy bramie pośrod produktów rękodzielnych czytano: Praca rękoymią iest spokoyności kraiowey, szczęśliwości powszechney; miasto wielkie równie dla każdego bezpieczne być powinno, iak dóm własny; tarczą iest narodów praw wykonanie.

W drugiey ulicy była brama przez ludzi woyskowych postawiona. Na tey powiewały chorągwie wszystkich narodów z Francuzką związane, oprócz Angielskiey; w perspektywie brzegi W. Brytańni, na które skacząc z okrętu żołnierz Francuzki zatykał Republikańską chorągiew. Na bramie ku morzu obróconey napisano: droga do Anglii. Kocha Francya Konsula, lęka się nieprzyiaciel, swiat poważa. Na wałach ukazał się Kosciol wspaniały; pośród ogniów świetnych półposąże Konsula z napisem z Horacyusza przystosowanym: Divus habebitur adiectis Britannis imperio. Na facyacie teyże świątyni: rycerz, zwyciężca, dawca pokoiu. Na innem ieszcze mieyscu czytano: wiatr dobry, godzin 36. Nad kosciołem katedralnym iaśniała w obłokach gwiazda ogromney wielkości. Przed pałacem Prefekta sławny most Arcole. Innych ozdob, napisow nie będziemy wyliczać. D. 9 Mesidor Konsul udał się do Portu Walery, ztamtąd do Abbeville miasta rękodziełami kwitnącego, odbieraiąc na każdém mieyscu od ludu dowody przywiązania i szacunku.

W Miastach Liege, Amiens, Pau, Bourges, Montpellier, Dijon, Nimes, Grenoble, Limoges, Toulousa, Cahors, Orleaus, Metz, Caen, Lycea otworzyć kazano; robota kanału rzekę Ourcq prowadzącego do naszey stolicy idzie bardzo spiesznie; iak gdyby rząd woyną roztargniony nie był. — W Orleans uroczystym obrządkiem obchodzono doroczną pamiątkę uwolnienia miasta przez sławną Joannę, paradowały woyska; na tém polu gdzie Anglików zwycięzyła, wybrany Orator miał mowę wychwalaiąc bohatyrkę; wieczorem były igrzyska, ognie sztuczne, illuminacya. Nacisk iest wielki ofiaruiących pieniądze na monument dla niey nad brzegami rzeki Loire — Dóm inwalidów tuteyszych znaczną ofiarę uczynił na wyprawę do Anglii. W Calais podczas ochoty Officyerowie pili zdrowie ludu Angielskiego, ażeby iak naywiększe uczynił zapasy żywnosci dla nas; pierwszego kwatermistrza, który leże zapisywać ma dla Francużów w Dover; naostatek pierwszey rewii woysk naszych w Londynie — Reprezentant izby niższey Green przybył tu ofiaruiąc się dobrowolnie zostać w niewoli, ieśli rząd nasz pozwoli do domu pewrócić pewnemu iego przyiacielowi, którego przytomność tam iest potrzebna.

Dalsze uwagi nad deklaracyą Angielską.

Inaczey działo się u Francuzow. Tu Angielscy Ministrowie tłumaczą się bardzo iaśnie Pokóy bez handlowego traktatu, i nieokreśloney wolności wprowadzania towarów Angielskich, gdy trwa zakaz przyimowania naszych do Anglii, nie iest u nich pokoiem; trzeba obierać zmieszne cel we Francyi, zgubę rękodzieł, lub woyne ng. Czyliż niema na swiecie ogulnych prawidel handlu; a bez osóbnego traktatu handlować w Anglii nie wolno? ani Agentów posyłać? Niech i tak będzie. Za cóż Anglicy maią prawo zamykać według woli swoie porty? za co Francuzi nie mogą iść za ich przykładem? Kto Anglikom broni nie przyimowac towarów naszych? Kto Francyą przymusić zdoła do kupowania Angielskich, gdy sama niechce? Niesłusznie więc mówi nieprzyiaciel. bierzcie towary nasze; bo inaczey zrywamy pokóy; opłacaycie nasz przemysł; inaczey woynę mieć będziecie. Ta nauka iest wymyślona w Londynie dla ziednania Ministrom łaski przed gminem. Narody postronne niech sądzą, czy woyna z tak błahey pobudki przedsięwzięta iest sprawiedliwą. W cóz się obróci nasz przemysł; ieśli Angielskiemu Europa hołdować musi. Przez cały wiek 18. handel był prawdziwą przyczyną woien Angielskich z Francuzami; toż samo o dzisieyszey *mówić* można, jeżeli tego nie pochwali narod Angielski, biada Ministrom; pochwali? biada narodowi.

Zisciło się podeyrzenie. Francya posłała do Anglii handlowych Agentów. 80 ich RPta utrzymuie w różnych częściach świata; niektórzy woyskowo służyli; taki iest ieden z wysłanych do W. Brytańnii inni są ludzie cywilnego stanu. Nie przystało w woyskowych przemieniać. Często się zdarza u Anglików, że statek korsarski lub inny biorą za straż przednią armii Francuzkiey która chce lądować. Takie pomyłki darować można w gazecie, w manifestach nie uchodzą. Toż samo rozumieć trzeba o instrukcyach; kazał im Konsul przesyłać do Paryża wiadomość o wchodzących i wywożonych towarach, ich cenie, cłach, fabrykach, domach kupieckich; o mierzeniu głębokości morskiey, rysowaniu twierdz i portów nie było wzmianki. Jeżeli była, zkąd wiedzą Anglicy taiemnicę? na poczcie mogli otworzyć korrespondencyą, co iest naruszeniem bezpieczeństwa publicznego.

Przeciwne pokoiowi Zgadnąć trudno czego tu chcą Anglicy. Mówią że rząd Francuzki iest nowy; lecz rewolucyinych zdarzeń wspominać nie należało; te pokryły: chwała, zwycięztwo potęga, mądrość; rząd dzisieyszy poważa narod, iak gdyby od kilku wieków był ugruntowany. Y rząd Angielski naydawnieyszym nie iest; a ieżeli prawda, iż chwalebne czyny do indygenatu nadaią prawo; zapytać się można, iesli dom Hannowerski dotąd obcym nie iest u Anglików? Cóż przecie uczynił wielkiego od lat 89. dla narodu nad którym panuie? W potomne wieki historya nie wielką różnicę położy między wstąpieniem na tron Jerzego I. i wybraniem Konsula. Wprawdzie iest znaczny przeciąg czasu między niemi; ale iak lata swoie przepędzili na tronie Xiążęta Hannowerscy, ktoż się nie zapyta?

Przekonaliśmy się. Oskarżenie o gwał i ambicyą tych którzy RP. sprawowali w rewolucyi, nie kładąc między osobami żadney różnicy, zrównanie rządów Konsulowskich z poprzedzaiącemi, oczewiście przekonywa, że Angielscy ministrowie należeli do pism uszczypliwych i iadowitych, któremi w Londynie szarpano honor i powagę Konsula naybardziey podczas krótkiego pokoiu. Ponieważ do Królewskiego manifestu pożyczono, wyrazow, i myśli od onych pisarzów, łatwo się domyślić, że Ministrowie dawniey też same słowa, wyrazy i myśli pisarzom dyktowali, dziś iako rzecz własną do siebie odbieraią.

Przeciw skargom Batawskiego rządu. Armia Francuzka u Batawów nie została bez umowy z Regencyą. Gruba w têm pomyłka Ministrów Angielskich. Zkąd wiedzą że tdy umowy nie było. Zapytani w Parlamencie, dla czego tłumaczyć się nie chcieli; czemu nie pokazali pism urzędowych? które iednak do swoiego widoku odmieniać, zkracać, przerabiać, i tłumaczyć umieią. *Reszta późniey*

F. Morczyński Artysta w sztuce tańców, przeieżdżaiący ma honor uwiadomić Prześ: Publiczność, iż powodowany naturalną chęcią ukształcenia młodzieży w sztuce, która do nabycia wdzięków, tak iest płci oboiey potrzebną; przedsięwziół zabawić tu 3. Miesiące, i ofiarować usługi swe w nauczeniu tańców naynowszych i naywięcey teraz po wszystkich stolecz: Miastach przez Państwo wysokiey dystynkcyi używanych. Osoby, któreby raczyły go zaszczycić swą ufnością i chciały wydoskonalić się w tey sztuce, która rangę między pierwszemi Naukami dystyngwowaney młodzieży trzyma, niech raczą adresować się do pomienionego Artysty mieszkaiącego w Kamienicy Sandeckiego pod Nrem 190.

Litewsko-Wileński rząd Gubernski donosi, ażeby chcący wziąć 3 letniey dzierżawę arędowną Starostwo Bursztańskie w Pcie Kowieńskim dożywotnie Generał Majora Skosarzewskiego, stawali dla targu i umówienia się o cenę na terminą; 1. 24 2. 27. 3ci i ostatni 31. ter: Msca Lipca.

Marcin Makarewicz chłopiec maiący lat 13 cery bladawey, włosow nie zupełnie ciemnych, oczu błękitnych, po rusku ordynaryinie mówiący, odziany w kurtkę i raytuzy sukna domowego białego, poddany W.W. Staniewiczow, rodem z ich maiątku Polan w Pcie Wilen: leżącego w tych dniach pierwszy raz przyięchawszy do miasta Wilna, z domu ex Prezydenta Ziem: Wilen: Romanowicza na ulicy Bernardynskiey będącego, w dniu 19 Junii Ru ter: 1803. niewiedzieć gdzie się podział, czyli raczey zbłąkał; ktoby tedy o takowym chłopcu miał wiadomość, albo onego dostawił do Kamienicy W.W. Abramowiczow w rynku na rogu Szklanney ulicy pod N. 205. położoney, zgłaszaiąc się do JW. Starościanki Upitt: Puzyniauki tamże rezyduiącey, ten prócz wdzięczności, przyzwoitą odbierze nadgrodę. Datt w Wilnie d. 23. Junii 1803. Ru.

W Dominium Kockim w Woiewodztwie Lubelskim a Cyrkule Radzyńskm, odprawiać się będzie na dniu 31. Augusta r. b. Licytacya na które rey przedawać się ma 1. 11 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich które na mieyscu w Holitsch w Morawii w Dobrach Familiinych Cesarskich, o mil siedem od Wiednia, Kupione, kosztuią każdy a Złł: 300. Rynskich w Banco Zettlach 2. 10. sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich tamże Kupionych a Złł: 150. Rynskich w Banko Zettlach. 3. 20 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich tamże Kupionych a Złł: Rynskich 60 w Banco Zettlach.—Gdyby iednak kto sobie życzył, przed Licytacyą z ręki Trykaczy nakupić, ten raczy pieniądze podług powyższego pretium z dołączeniem dziesiątego porcentu za transport, do Dominium Kockiego odesłać y bydź zapewnionym, iż istotnie tego Gatunku Trykaczy wydane iemu będą którego Żąda

Magstrat Miasta Grodna, w skutek Ukuazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą z Rządu Guberńskiege Litt: Grodzień: w dniu 13 Maia prœsentium z Nru 7578. danego sobie, uczynił postanowienie w dniu 22. Maia, przez które wzywa wszystkich Kredytorow, Pretensorow, ale nawet i Sukcesorow do maiątku po zeszłych Obywatelach Grodzieńskich Dworakowskich mogących mieć prawo, którzy aby za tygodni dwa na się, czyli od Datty uczynionego postanowienia, do dnia 17. Aug: Roku dopiero idącego, nie odmiennie z swoiemi pretensyami, i na probaty ą ich z dowodami w Magistracie Grodzien: stawali i dowodzili pod utratą onych, niemniey że dom tychże zeszłych Dworakowskich iako opustoszały, i bez właściciela znayduiący się, a coraz bardziey ruinie ulegaiący przez licytacya publiczną przedawany nionego dworu przed Sm Janem, a w uchibieniu tego zaś terminu, iuż w arędę postompioną niebędzie; też Starostwa gruntow urodzaynych wynoszących z wysiewu do 10. Ziarn w łąkach i nie podległo siana dostatek, od domowych potrzeb zbywać znaczną część można i a drwach o pałowych i dobudowania niezbywa, których dostać można z lasu Skarbowego.

Nadworny Konsyliarz Justyn Ulmer.

Ru. 1803 Junii 18 w ziemstwie Szawelskim iest oświadczono: JP. Stefan Olendski Pisarzewicz Skarbu Litt: Starosta Rewelski zaszczycony nie kwestyonowanym Dziedzictwem Dóbr Raudani Faulinowa Promie łziewa Paszkiszek w Powiecie Rosienskim a Dóbr Gilnicz po Jezuitach w Powiecie Szawel: położonych, oraz possesyą wedle dowodu nabycia Starostwa Rewelskiego w Powiecie Rosień: Sytuowanego, w Ru: bieżącym 1803 Januar: 15 dnia wydanym, tegoż Ru: i Msca 21 dnia w Sądzie Głł: Litt: 2go Departamentu przyznanym Dokumentem JO Xiciu Jmści Platonowi Zubowowi wzmienione Dobra bez wyiemku wiecznością wyprzedał, i długi własne ludzież Poprzedników swoich w Ogule do 31,600 czer: złł: wynoszące, Dobra rzeczone obciążaiące na Tabelli podał, nad które że niko więcey ani Summownych, ani Dziedzictwa tyczących się pretensyów nie ma tymże przedażnym pismem swoim upewnił. JO Xże Jmść Zubow Dóbr wyszczególnionych Nabywca, chociaż ufa rzetelnym zapewnieniom Juridzatora swego, iednak chcący ziednać od publiczności zaufania tego approbatę, a przez to zapewnić nie naruszoną dla siebie spokoyność na skutek praw kraiowych i Monarszych Ukazów ninieyszą Urzędową uczynić mi zalecił publikacyą, którą dla powszechnego zawiadomienia w Akta Powiatowe wpisuiąc, onę w Protokule własną podpisuię ręką. Józef Suszczewicz Plenipotent. *Takowe oświadczenie przez Gazety ogłaszasię.*

J.J.M. Udarować raczył kosztownym pierścieniem bryllantowym Doktora Lafontain w Warszawie, za ofiarowane dzieło iego; dziennik zdrowia; Łaskawe przyięcie Dziennika szacunek wielkiego daru powiększa nieskończenie kilka exemplarzy wspomnionego dzieła znayduie się do przedania, każdy składa się z 12 części: który sobie życzył nabyć, ile za mierną cenę. udać się może do JP. Woynicza pod n. 187. lub Klimkowicza na ulicy zamkowey. Szacunek dziennika powszechności iest wiadomy; Autor miał na celu nie tylko nauczać zachowania; naprawiania zdrowia, ale też bawić Czytelników.

J.J.M. Darować raczył wdowie Giertrudzie Jankowskiey rubli 300, i dwóch iey synów małoletnich rozkazał przyiąć do Korpusu kadetów Grodzieńskich. Także Monarcha dać raczył Kommissarzowi Ziem: Nowogrodzkiemu Ordynowi rubli 200; Katarzynie Rawskiey rubli 50. Ci wszyscy ażeby sami stawili się w Wilnie alboli plenipotencyą komu przysłali do odebrania pieniędzy, Kancellarya cywilna JW. Gubernatora woiennego ostrzega. Niemniey obwieszcza się Szlachcianka Anna Sycińska i syn iey Józef, ażeby dla obiaśnienia prozby swoiey, którą Monarsze podali, iedno z nich przybyło do Wilna do teyże kancelaryi JW. Woiennego Gubernatora.

W następuiącym miesiącu Lipcu zaczyna się abonnowanie gazety Kuryer Litewski, kwartalne dla mieszkaiących w Wilnie, półroczne dla odbieraiących pocztą; wydaie się we środę i sobotę po godzinie z południa 3ciey. Można także abonnować wszelkie Gazety zagraniczne w różnych ięzykach.